

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.877/2019/7.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Parlagi Mátyás előadó bíró, dr. Madarász Anna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Izsák Orsolya Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Izsák Orsolya (ügyvéd)

Az alperes: alperes neve (alperes címe

Az alperes képviselője: pártfogó ügyvéd

A per tárgya: lakás kiürítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék: 42.Pf.632.680/2018/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.P.51.954/2015/70.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Az alperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának teljes viselésére a felperes köteles.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Magyar Állam volt a tulajdonosa és a Fővárosi Ingatlankezelő Vállalat (a továbbiakban: IKV) volt a kezelője a kerület, belterület helyrajzi számú, természetben az alperes címe szám alatt található házingatlannak (a továbbiakban: ingatlan).
- [2] A Budapest Fővárosi kerületi Tanács V. B. Budapesti Lakáscsere Osztálya 1989. augusztus 3. napján kelt számú határozatával az ingatlan lépcsőház földszintjén lévő összkomfortos szolgálati lakást (a továbbiakban: perbeli lakás) kiutalta az alperes és házastársa mint bérlők részére, hozzájárulva a leendő bérlők és a perbeli lakás korábbi bérlője között létrejött lakáscsere szerződéshez. Az alperes és házastársa, valamint a perbeli lakás korábbi bérlője 1989. szeptember 4. napján megállapodást kötöttek arról, hogy lakásaikat elcserélik, a lakáscsere szerződést megkötötték, a lakásügyi hatóság a lakásokat kiutalta. Az alperes 1989. szeptember 13. napján házfelügyelői munkaszerződést kötött, amely alapján az IKV az alperest 1989. szeptember 11. napjától főfoglalkozású házfelügyelőként alkalmazta az ingatlanban határozatlan időre. A munkaszerződés 4. pontjában az IKV kötelezte magát, hogy a munkaviszony fennállása alatt a

perbeli lakást szolgálati lakásként a munkavállaló rendelkezésére bocsátja, bérleti szerződés alapján. A szerződés 6. pontja szerint a szolgálati lakás bérleti jogviszonya a lakások elosztásáról és a lakásbérletről szóló 1/1971. (II. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 102. §-a alapján a munkaviszony megszűnésének időpontjáig áll fenn azzal, hogy ha a munkaviszony megszüntetése a jogszabálynak megfelelő, akkor a bérlők elhelyezése a Korm. rendelet 117. §-a alapján történik. Az alperes 1989. szeptember 11. napjától 1991. február 28. napjáig dolgozott házfelügyelőként az IKV alkalmazásában, munkaviszonya az ingatlan társasházzá alakulásával összefüggésben szűnt meg.

- [3] Az ingatlan az 1990 áprilisában kelt alapító okirattal alakult társasházzá, amelyben I-XXVII. szám alatt feltüntetésre kerültek a közös tulajdonban maradó épületrészek és berendezések. Közös tulajdonba került az 54,42 m² alapterületű, házfelügyelői lakásként megjelölt perbeli lakás is. A külön tulajdoni lapok mindegyikére a Magyar Állam tulajdonjogát jegyezték be, majd azokat a Magyar Állam folyamatosan értékesítette az ingatlanok bérlői, illetve más személyek részére. A társasházzá alakulást követően 1991. március 1. napjától a közös képviselői tevékenységet a megválasztott közös képviselő látta el. Az alperes az IKV-nál fennálló munkaviszonyát követően gondnoki tevékenységet a társasházban már nem látott el, a társasházzal ilyen tevékenység ellátására vonatkozó megállapodást nem kötött, a közgyűlés a házfelügyelői munkaszerződését nem hagyta jóvá. Az alperes családjával jelenleg is a perbeli lakásban él, a tulajdonostársak által fizetett közös költség mértékével megegyező összeget fizet meg a társasháznak a perbeli ingatlan után.
- [4] A társasházzá alakulást követően a társasház és az önkormányzat többszöri levelezést folytatott az alperes lakhatásának rendezése ügyében. Az önkormányzat 1999. augusztus 25. napján felajánlott az alperes részére egy IX. kerületi kétszobás, komfortos, kb. 70 m²-es alapterületű bérleményt, amelyet azonban az alperes nem fogadott el, mert a szobákat nem lehetett elkülöníteni. A felperes 2003-ban felajánlotta az alperesnek a perbeli lakás megvásárlásának a lehetőségét a piaci érték feléért. Ezzel kapcsolatban az önkormányzat a vételár felére kedvezményes kamatozású kölcsönt nyújtott volna, de azt az alperes önerő hiányában nem fogadta el. A felperes a 2013. június 6-án megtartott közgyűlésen úgy döntött, hogy 2013. július 1. napjától a környéken szokásos bérleti díjat kívánja a perbeli lakás után beszedni, ennek mértékét 1.000 forint/m²-ben határozta meg. Az alperes azonban ezt a díjat nem volt hajlandó megfizetni. A felperes követelését perré alakult eljárásban érvényesítette, de a szakértői bizonyítás szükségessége miatt keresetétől elállt.

A kereset és az alperes védekezése

- [5] A felperes kérte az alperes kötelezését a perbeli lakás kiürítésére a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 23. §-a, a 28. § (1) bekezdés *b)* pontja, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 112. § (1) bekezdése és a 193. § (1) bekezdése alapján.
- [6] Indokolása szerint az alperes jogcím nélkül birtokolja a perbeli lakást, így köteles annak visszabocsátására. A felperesnek nincs tudomása arról, hogy a közgyűlés jóváhagyta volna az alperes házfelügyelői munka- és lakásbérleti szerződését. Az alperes munkaszerződése bérleti szerződésre utal, amelyet azonban az alperes nem csatolt. Az alperes munkaviszonya megszűnt, így nem jogosult a perbeli lakás használatára és birtoklására. Vitatta, hogy az alperes rendelkezett bérleti szerződéssel a perbeli lakásra. Álláspontja szerint nincs elhelyezési kötelezettsége az alperessel szemben. Ha lenne, úgy az önkormányzat az alperes részére felajánlott egy lakást, így az önkormányzaton keresztül ennek eleget tett. Az alperes viszont a cserelakást nem fogadta el.
- [7] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Indokolása szerint a felperest elhelyezési kötelezettség terheli a lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Lakás tv.) 85/A. § (1) bekezdése alapján. A felperes e

kötelezettségének egyáltalán nem kíván eleget tenni, azt az önkormányzatra hárítja. A társasház közgyűlése által meghatározott 1.000 forint/m² összegű bérleti díjat nem tudja megfizetni.

Az első és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest a perbeli lakás kiürítésére, valamint arra, hogy azt rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotban bocsássa a felperes kizárólagos rendelkezésére.
- [9] Indokolása szerint a perbeli lakás a munkaszerződés létrejöttékor hatályos Korm. rendelet 33. §-a alapján szolgálati lakásnak minősült, amelyre vonatkozó bérleti szerződés írásba foglalása érvényességi feltétel volt a Korm. rendelet 45. § (2) bekezdése alapján. Az alperes a bérleti szerződést nem tudta csatolni, így nem bizonyította, hogy érvényes bérleti szerződéssel rendelkezett, ezért nem hivatkozhat a bérleti szerződésre sem a birtoklás jogcímével, sem az elhelyezési igényével összefüggésben. Az alperes csak egy bérleti szerződésként megjelölt okirat első és második oldalát csatolta, azonban annak további oldalait, valamint a szerződő felek által aláírt, dátumozott példányt nem.
- [10] Az elsőfokú bíróság osztotta az alperes álláspontját, hogy a Lakás tv. 85/A-D. §-ai lennének alkalmazandók a perbeli esetben akkor, ha az alperes bizonyítani tudta volna az érvényes bérleti szerződését. Ennek hiányában a Lakás tv. 85/A-D. §-ai nem irányadók, ezen rendelkezések alapján a felperest nem terheli elhelyezési kötelezettség.
- [11] Ha e jogszabályi rendelkezések alkalmazandók lennének, úgy mind az önkormányzat, mind a társasház eleget tett a jogszabályon alapuló kötelezettségének. Az önkormányzat bérleményt ajánlott fel, amit az alperes nem fogadott el, valamint a felperes felajánlotta a perbeli lakás megvásárlását. Mindezekre figyelemmel a felperes jogosult volt a lakás kiürítése iránt eljárást kezdeményezni, és mivel az alperes a perben nem bizonyította, hogy az ingatlan használatára jogcímmel rendelkezne és a felperest elhelyezési kötelezettség terhelné, ezért a kereset alapos a régi Ptk. 193. § (1) bekezdése alapján.
- [12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a keresetet elutasította.
- [13] Indokolása szerint a bérleti jogviszony érvényes létrejöttének nem kizárólagos bizonyítéka az írásbeli bérleti szerződés. Az iratokhoz csatolt lakáskiutaló határozat, a lakásbérleti szerződés első két oldala, az 1989. szeptember 4-i megállapodás a lakás elcseréléséről, a házfelügyelői munkaszerződés mint okirati bizonyítékok elegendőek annak bizonyítására, hogy az alperes a szolgálati lakásra vonatkozóan rendelkezett bérleti szerződéssel. Az okiratok azt támasztják alá, hogy az alperes lakáscserével került a perbeli lakásba, amelyet kiutaltak a részére, és amelyre vonatkozóan megkötött bérleti szerződésre utalás történik a házfelügyelői munkaszerződésben.
- [14] Az alperes munkaviszonya 1991. február 28-án szűnt meg a perbeli lakóház társasházzá alakulásával összefüggésben. A Lakás tv. 75. § (1) bekezdés a) pontja és a házfelügyelői munkaszerződés 6. pontja értelmében a szolgálati lakásra kötött bérleti szerződés megszűnt a munkaviszony megszűnésével, vagyis 1991. február 28-án, így az alperes ekkortól jogcím nélküli lakáshasználóvá vált. A Lakás tv. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján a felperes mint a lakással rendelkező tulajdonos mindaddig nem kérheti alappal a lakás kiürítését, amíg nem ajánl fel az alperes részére a Lakás tv. szerint megfelelő cserelakást. Ez a felajánlás a felperes részéről nem történt meg, hiszen nyilvánvalóan nem minősül ilyennek a lakás vételre való felajánlása. Az elhelyezésre vonatkozó kötelezettség a lakás bérbeadása útján is teljesíthető (EBH 2006.1513.). A lakás kiürítési kereset időelőtti, ezért azt a másodfokú bíróság elutasította. A másodfokú bíróság az ítélet indokolásából mellőzte a Lakás tv. 85/A-D. § rendelkezéseit, mert ezek 2009. október 1-től hatálytalanok, így nem szolgálhatnak a jelen jogvita jogszabályi alapjául.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen a kereset teljesítését, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (3) bekezdését, a 163. § (2) bekezdését, a 164. § (1) bekezdését, a 206. § (1) bekezdését és a 215. §-át, a Korm. rendelet 45. § (1)-(2) bekezdését, a Tht. 23. § (1) bekezdését és a 28. § (1) bekezdését, a régi Ptk. 112. § (1) bekezdését és a 193. § (1) bekezdését, valamint a Lakás tv. 75. § (2) bekezdés *a*) pontját.
- [16] Indokolása szerint a jogerős ítélet az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásnak csak egy részét vette figyelembe, és abból jogszabálysértő jogi következtetést vont le. A jogerős ítélet a régi Pp.-nek a bizonyításra vonatkozó rendelkezéseit megsértve állapította meg, hogy az alperes eleget tett bizonyítási kötelezettségének a bérleti jogviszony érvényes létrejöttével kapcsolatban. Az alperes nem tudta csatolni az írásbeli bérleti szerződést teljes terjedelmében, ebben a körben az önkormányzat megkeresése sem vezetett eredményre. A bizonyítatlanság következményét az alperesnek kellett volna viselnie. A jogerős ítélet így a régi Ptk. 193. § (1) bekezdését sértve olyan személyt részesít védelemben, aki jogalap nélkül van az ingatlan birtokában, hiszen az alperes nem bizonyította, hogy jogcímmel rendelkezne a perbeli lakás használatára. A jogerős ítélet sérti a Korm. rendelet 45. § (1)-(2) bekezdését is, mert a bérleti szerződést írásba kellett volna foglalni, ennek hiányát pedig a jogerős ítélet a felperes terhére értékelte.
- [17] Mivel az alperesnek nem volt érvényes bérleti szerződése a perbeli lakásra, ezért a felperesnek nem lehet elhelyezési kötelezettsége sem. Az alperes az elhelyezési kötelezettséget a Lakás tv. 85/A-D. §-aira alapította. A jogerős ítélet álláspontja szerint e jogszabályi rendelkezéseket a perben nem lehet alkalmazni, így a másodfokú ítélet túlterjeszkedett az alperes ellenkérelmén, hiszen más jogszabályhely alapján állapította meg az elhelyezési kötelezettséget.
- [18] Hangsúlyozta, felajánlotta a lakás megvásárlását és annak bérletét is, de ezeket az alperes nem fogadta el, az ingatlant csaknem ingyen használja. A jogerős ítélet így sérti a Tht. 23. § (1) bekezdését, a 28. § (1) bekezdését és a régi Ptk. 112. § (1) bekezdését, mert tulajdonosként döntött az ingatlan használatáról, amelyet azonban az alperes különösebb indok nélkül nem fogadott el. Ha elhelyezési kötelezettség is terhelné, akkor annak eleget tett, hiszen az ingatlant felajánlotta bérbevitelre az alperesnek, aki nem mutatott hajlandóságot a bérleti jogviszony létrehozására. Keresete ezért nem időelőtti.
- [19] Az alperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A régi Pp. 272. § (2) bekezdése és a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértésre figyelemmel vizsgálhatja felül.
- [21] A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet sérti a régi Pp. 3. § (3) bekezdését, a 163. § (2) bekezdését, a 164. § (1) bekezdését és a 206. § (1) bekezdését, mert a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy az alperes érvényes bérleti szerződéssel rendelkezett a perbeli lakásra, valamint a bizonyítatlanság következményét nem az alperesre terhelte.
- [22] A régi Pp. 3. § (3) bekezdése a tárgyalási elvet és a bizonyítási terhet, a régi Pp. 163. § (2) bekezdése a bizonyítás nélkül megállapítható tényeket, a régi Pp. 164. § (1) bekezdése a bizonyítási érdeket szabályozza. A jogerős ítélet nem sértette meg ezeket a jogszabályi rendelkezéseket, mert az alperes bizonyítási érdekébe tartozónak tekintette annak bizonyítását, hogy az alperes a perbeli

lakásra érvényes írásbeli bérleti szerződéssel rendelkezett. A jogerős ítélet szerint ennek sikertelensége az alperest terhelte volna.

- [23] A felülvizsgálati kérelem alapján a Kúriának így abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a bizonyítás eredményének mérlegelése körében a jogerős ítélet jogszabálysértően állapította-e meg, hogy az alperes a perbeli lakásra rendelkezett írásbeli bérleti szerződéssel.
- [24] A Kúria következetes gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg. Ha az ítélet megállapított tényállása iratellenes, okszerűtlen vagy logikai ellentmondást tartalmaz, a jogszabálysértés megállapítható. A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.).
- [25] A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletnek a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokból levont azt a következtetést támadja, hogy az alperes írásbeli bérleti szerződést kötött a perbeli lakásra. Ez a következtetés azonban nem iratellenes, nem okszerűtlen és nem tartalmaz logikai ellentmondást. A lakásbérleti csereszerződés rendelkezésre álló két oldala, a lakás átadása és visszaadása körében kötött megállapodás, a felek között létrejött lakáscsere szerződéshez hozzájáruló és a lakás kiutalására vonatkozó határozat, valamint a házfelügyelői munkaszerződés adataiból okszerűen lehet következtetni az írásbeli bérleti szerződés létrejöttére. A rendelkezésre álló bizonyítékokból nem csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni, így a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye. Mindezek alapján a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes írásbeli bérleti szerződéssel rendelkezett a perbeli lakásra.
- [26] A jogerős ítélet ezzel a megállapítással a Korm. rendelet 45. § (1), (2) bekezdését nem sértette meg. A felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályi rendelkezésben előírt alakosság megtartása ugyanis a szerződés érvényességéhez, vagyis ahhoz szükséges, hogy az joghatást váltson ki. A kötelező írásbeliség azonban nem jelenti egyben azt is, hogy az érvényes szerződés léte csak az írásbeli szerződés csatolásával bizonyítható. A régi Pp. szabad bizonyítási rendszerében ugyanis a 3. § (5) bekezdése ezzel éppen ellenkező szabályozást ad.
- [27] A jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy az alperes lakásbérleti jogviszonya megszűnt a munkaviszonya megszűnésével, 1991. február 28. napján, a házfelügyelői munkaszerződés 6. pontja alapján. A lakásbérleti jogviszony megszűnésének jogszabályi alapja azonban nem a jogerős ítéletben megjelölt, ekkor még nem hatályos Lakás tv. 75. § (1) bekezdés a) pontja, hanem az ekkor hatályos Korm. rendelet 102. § (1) bekezdés a) pontja.
- [28] A felülvizsgálati kérelem alapján ezt követően a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a jogerős ítélet helyesen állapította-e meg a felperes elhelyezési kötelezettségét, valamint e körben sérti-e a régi Pp. 215. §-át.
- [29] A felperes felülvizsgálati kérelmében azt kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság az elhelyezési kötelezettségét nem az ellenkérelemben megjelölt Lakás tv. 85/A-D. §-a, hanem az alperes által nem hivatkozott 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg sértve ezzel a régi Pp. 215. §-át. Az alperes ellenkérelmében azonban tartalmilag arra hivatkozott, hogy a felperes köteles cserelakás felajánlására. A jogerős ítélet ezzel megegyező döntésével nem terjedt túl az ellenkérelemben.
- [30] A Lakás tv. 75. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha a szerződés megkötésekor a lakás szolgálati lakásnak minősült, annak a bérlőnek, akinek - e törvény hatálybalépését megelőzően - nem neki felróható okból szűnt meg a szerződése, a lakással rendelkező szervnek - e törvény szabályainak megfelelő - cserelakást kell felajánlania. Adott esetben a bérleti szerződés megkötésekor a lakás szolgálati lakásnak minősült, a szerződés nem az alperesnek felróható okból szűnt meg a Lakás tv.

hatálybalépését megelőzően, ezért a jogerős ítélet helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek a Lakás tv. szabályainak megfelelő cserelakást kell felajánlania.

- [31] A felperes arra helyesen utalt felülvizsgálati kérelmében, hogy keresete nem időelőtti.
- [32] A cserelakás felajánlásának hiánya sem a követelés időelőttiségét okozza. Ha e körülmény a követelés időelőttiségét jelentené, akkor a másodfokú bíróságnak nem a kereset elutasításáról, hanem a per megszüntetéséről kellett volna rendelkeznie a régi Pp. 157. § a) pontja és a régi Pp. 130. § (1) bekezdés f) pontja alapján.
- [33] A cserelakás megfelelőségét a Lakás tv. a 26. § (2) bekezdésében a bérbeadó rendes felmondásának előfeltételeként szabályozza. A Lakás tv. 75. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazása körében ugyanakkor a megfelelő cserelakás felajánlása nem a rendes felmondás feltétele, hiszen a bérleti szerződés már megszűnt. A Lakás tv. szabályainak megfelelő cserelakás felajánlása így a Lakás tv. 75. § (2) bekezdés a) pontja és a 26. § (2) bekezdése alapján a lakás kiürítésére vonatkozó igény anyagi jogi feltétele.
- [34] A cserelakást a perbeli lakással rendelkező felperesnek kell felajánlania a Lakás tv. 75. § (2) bekezdés a) pontja alapján. Ha a felperes által felajánlott cserelakás megfelelőségét, valamint az azzal kapcsolatban tett felperesi tényállításokat az alperes vitatja, úgy a felek bizonyítási indítványait követően lefolytatott bizonyítási eljárásban kell a cserelakás megfelelőségéről a bíróságnak állást foglalnia a Lakás tv. 26. § (2) bekezdése alapján. Ennek során vizsgálni kell mindkét lakás komfortfokozatát, alapterületét, műszaki állapotát, lakóhelyiségeinek számát, településen és épületen belüli fekvését, valamint a lakbérét. A cserelakás felajánlása körében lehetséges a korábbi szolgálati lakás bérbeadása is (EBH 2006.1513.), de ennek során is vizsgálni kell a bérbeadás feltételeinek megfelelőségét, így különösen annak lakbérét.
- [35] A jelen perben a felperes vitatta a cserelakás felajánlására vonatkozó kötelezettségét, ezért a kiürítési kereset körében nem kerülhetett sor a felperes által felajánlott cserelakás megfelelőségének a vizsgálatára, bírósági értékelésére. A felperes perben érvényesített igényének egyik anyagi jogi feltétele hiányzik, ezért a jogerős ítélet helyesen döntött a kereset elutasításáról. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt egyéb jogszabályoknak erre figyelemmel nincs jelentőségük a per érdemére kihatóan.
- [36] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [37] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése és a régi Pp. 87. § (2) bekezdése alapján a Kúria megállapította, hogy az alperest képviselő pártfogó ügyvédi díj teljes viselésére a felperes köteles.
- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [39] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. június 8.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Parlagi Mátyás s.k. előadó bíró, Dr. Madarász Anna s.k.

bíró